

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Tos/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318010548
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8318010548.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Mariána Sninského, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09.02.2021, v trestnej veci odsúdeného H. Z., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h/ Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/92/2018 zo dňa 26.11.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného H. Z..

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Humenné zo dňa 26.11.2020 pod sp. zn. 1T/92/2018 bolo podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona nariadené odsúdenému H. Z., nar.XX.XX.XXXX výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T/92/2018 zo dňa 04.02.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.02.2019 v trvaní 4 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú následne prostredníctvom obhajcu odôvodnil. V dôvodoch sťažnosti konštatuje, že uznesenie okresného súdu zo dňa 26.11.2020 považuje za nesprávne. Súd konal a rozhodol s poukázaním na ust. § 36 ods. 4 Tr. poriadku, no on sa domnieva, že mu malo byť umožnené, aby využil odborné poradenstvo na svoju obhajobu pri verejnom zasadnutí, keďže je neznalý práva. Tvrdí ďalej, že počas skúšobnej doby sa nedopustil spáchania žiadneho trestného činu, iba drobných priestupkov nezávažného charakteru. Rozhodnutie súdu preto považuje za neprimerane prísne a to najmä preto, lebo jeho konania, ktoré sa mu kladú za vinu, sa týkajú jeho zlého vzťahu s jeho partnerkou, ktorá ho neustále provokuje, v súvislosti s tým následne volá políciu a oznamuje polícii nepravdivé tvrdenia voči nemu, čo pochopiteľne neznáša ľudsky ľahko a tieto klamstvá jej vyčíta. Jeho partnerka vlastne zneužíva iba to, že sa jej všetko verí, aj keď klame a on je vždy ten zlý, ktorý jej vraj ubližuje, čo však ale nie je pravda. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti odsúdeným podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že podľa správy Obvodného oddelenia PZ v Medzilaborciach, odsúdený v období od 20.02.2019 do 21.02.2020 nespáchal žiaden trestný čin a lustráciou v Ústrednej evidencii priestupkov sú u neho evidované 4 priestupky zo dňa 23.07.2019 podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov riešený v blokovom konaní pokutou

10,- eur, zo dňa 23.09.2019 podľa § 49 ods. 1 písm. e/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch riešený v rozkaznom konaní vo výške 70,- eur, dňa 24.10.2019 podľa § 49 ods. 1 písm. b/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch riešený v rozkaznom konaní vo výške 70,- eur a dňa 28.01.2020 podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch riešený v blokovom konaní pokutou nezaplatenou na mieste vo výške 30,- eur. Páchanie uvedených priestupkov plynie aj z pripojených priestupkových spisov Okresného úradu Humenné a vzhľadom na tieto skutočnosti konštatoval, že odsúdený H. Z. nevedol počas skúšobnej doby riadny život, preto nesplnil základnú podmienku, aby súd vyslovil, že sa v skúšobnej dobe osvedčil, preto rozhodol o nariadení nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Vo vzťahu k splneniu procesných podmienok pre vykonanie verejného zasadnutia v dôvodoch uznesenia súd konštatuje, že nariadil vo veci verejné zasadnutie, ktoré sa uskutočnilo dňa 26.11.2020, splnenie zákonných podmienok odôvodnil ustanovením § 36 ods. 4 Tr. poriadku, majúc za splnené podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti odsúdeného a jeho obhajcu (§ 293 ods. 5 Tr. poriadku).

Otázkou splnenia zákonných procesných podmienok pre výkon najmä verejného zasadnutia dňa 26.11.2020 v predmetnej veci aj vzhľadom k sťažnostným námietkam obhajoby preskúmať aj krajský súd a zistil nasledovné. Samosudca v predmetnej veci termín verejného zasadnutia, na ktorom malo byť rozhodnuté podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona, určil dňa 08.07.2020 na deň 07.09.2020. Upovedomenie o tomto termíne bolo odsúdenému H. Z. doručené 03.08.2020. Neúčast' na tomto verejnom zasadnutí z dôvodu práceneschopnosti odsúdený ospravedlnil podaním zo dňa 03.09.2020 a súd verejné zasadnutie odročil na deň 29.10.2020, z dôvodu obmedzenia slobody pohybu a pobytu, zákazom vychádzania vyhláseného uznesením Vlády SR pod č. 290/2020 Z.z. bol termín tohto verejného zasadnutia súdom zrušený a určený nový termín verejného zasadnutia na deň 26.11.2020, pričom upovedomenie o tomto termíne verejného zasadnutia odsúdený H. Z. prevzal 16.11.2020. Dňa 24.11.2020 osobne na podateľni Okresného súdu Humenné predložil obhajca D.. R. podanie z toho istého dňa, kde konštatuje, že má vedomosť o konaní verejného zasadnutia odsúdeného H. Z., ktorý ho splnomocnil toho istého dňa (teda 24.11.2020) na svoje právne zastúpenie, mieni vykonať nahliadnutie do spisového materiálu, preto prosí o odročenie termínu verejného zasadnutia. Súčasťou tohto podania je aj splnomocnenie. Na verejné zasadnutie konané pred Okresným súdom Humenné dňa 26.11.2020 sa bez ospravedlnenia nedostavil odsúdený H. Z. a rovnako tak na toto verejné zasadnutie sa nedostavil ani zvolený obhajca D.. R. H.. V zhode s postupom súdu prvého stupňa aj podľa názoru krajského súdu boli v danom prípade splnené podmienky pre vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti odsúdeného v zmysle § 293 ods. 5 Tr. poriadku s odkazom aj na § 36 ods. 4 Tr. poriadku. Z vyššie citovaných skutočností je evidentné, že odsúdený bol upovedomený o konaní verejného zasadnutia riadne a včas a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti. Vedomosť o tom, že sa bude konať v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zákona, odsúdený mal už od 03.08.2020, napriek tomu zvolil si obhajcu sa rozhodol až dňa 24.11.2020, teda 2 dni pred konaním verejného zasadnutia.

Vychádzajúc z platnej judikatúry v tejto oblasti je vecou obvineného, kedy a koho z osôb oprávnených k poskytovaniu právnej pomoci formou obhajoby v trestnom konaní svojou obhajobou poverí, prípadne či vôbec tohto svojho práva využije, avšak súd nie je povinný prispôbovať režim konania pred súdom a jeho priebeh predstávam odsúdeného a požiadavkám obhajcu. Za včasnú voľbu obhajcu zásadne nesie zodpovednosť odsúdený. Je vecou profesionálnej zodpovednosti obhajcu, či a kedy prevezme obhajobu, preto v zásade nie je dôvodom pre odvolanie už nariadených úkonov, o ktorých súd riadne upovedomil obvineného (v danom prípade nie je zákonný dôvod nutnej obhajoby), teda podľa názoru krajského súdu nebol dôvod ani na odročenie tohto verejného zasadnutia na účely oboznámenia sa obhajcu s prejednávanou vecou. Navyše aj počas dvoch dní, ktoré mal obhajca pred konaním verejného zasadnutia, bolo možné na oboznámenie využiť. V tomto prípade treba zdôrazniť aj skutočnosť, že zákonodarca s možnosťou rozhodnutia v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zákona spája aj povinnosť súdu rozhodnúť do jedného roka od uplynutia skúšobnej doby.

Za takéhoto stavu potom považoval krajský súd, ako je to už aj vyššie konštatované, postup súdu prvého stupňa z procesného hľadiska za zákonný a správny.

V prieskumnom konaní v otázke, či boli naplnené podmienky pre premenu uloženého podmienečného trestu, sťažnostný súd v zhode so závermi súdu prvého stupňa prezentovaných v dôvodoch napadnutého uznesenia zistil, že odsúdený H. Z. bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/92/2018 zo dňa 04.02.2019, právoplatným dňa 20.02.2019 uznaný vinný zo spáchania prečinu

marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. h/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka. Skúšobná doba u odsúdeného začala plynúť dňa 21.02.2019 a uplynula 21.02.2020. Počas tejto skúšobnej doby vychádzajúc z odpisu z registra trestov nie je zrejmé, že by sa H. Z. dopustil ďalšej trestnej činnosti, avšak mal sa dopustiť 4 priestupkov počas v podstate krátkej skúšobnej doby jedného roka, ktoré sú vyššie popísané. Práve počet spáchaných priestupkov za tak krátku dobu, ale tiež charakter priestupkov, ktorých sa mal dopustiť dňa 23.09.2019 a 24.10.2019, odôvodňovali záver aj sťažnostného súdu o tom, že odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia nežil riadnym spôsobom života, pretože sa opakovane dopustil ďalšieho úmyselného protiprávneho konania, za ktoré bol aj priestupkovo postihnutý. Krajský súd sa nestotožnil so sťažnostnými námietkami odsúdeného, že išlo iba o drobné priestupky nezávažného charakteru, keďže dňa 23.09.2019 mal fyzicky napadnúť svoju manželku I. Z., dlaňou ruky udrieť do oblasti hlavy, nohou kopnúť do oblasti brucha a dňa 24.10.2019 v pohostinstve J. v E. vulgárne vynadať E. J. do kuriev a pič a následne ju opluť, pričom práve tu treba zdôrazniť, že evidentne nepravdivá jeho námietka, konštatujúca, že konania, ktoré sa mu kladú za vinu, sa týkajú len jeho zlého vzťahu s jeho partnerkou, keďže evidentne z obsahu priestupkových spisov plynie, že mal napadnúť nielen svoju manželku, ale aj čašníčku v pohostinstve, preto lebo bol opitý. V tomto smere nemožno prehliadnuť ani ďalšiu skutočnosť plynúcu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, z ktorej je zrejmé, že sa mal aj po uplynutí skúšobnej doby opakovane priestupkov nielen voči svojej manželke dopustiť.

Odsúdený teda podľa názoru krajského súdu nevyužil možnosť danú mu zo strany štátu, aby svojim riadnym životom počas skúšobnej doby podmienene odsúdenia preukázal polepšenie. Okresný súd preto správne vyslovil, že odsúdený napriek predchádzajúcemu podmienene odloženému trestu nepreukázal, že by v skúšobnej dobe viedol riadny život a teda prvostupňový súd správne rozhodol, keď vyslovil, že sa odsúdený neosvedčil a nariadil odsúdenému vykonať nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov. Možno teda v závere konštatovať, že aj napriek hrozbe nariadenia výkonu uloženého podmienene odsúdeného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol pôvodne uložený vo veci Okresného súdu Humenné sp. 1T/92/2018 zo dňa 04.02.2019, odsúdený nerešpektoval právoplatný rozsudok a podmienene odsúdeného trestu odňatia slobody sa jeho účel nedosiahol.

Zákonom zodpovedajúce je aj rozhodnutie prvostupňového súdu o spôsobe výkonu trestu, sťažnostný súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre výkon takéhoto trestu, vzhľadom na to, že odsúdený v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a preto ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na základe týchto podstatných dôvodov krajský súd považoval rozhodnutie okresného súdu za zákonné a správne a sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.